

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลพิเศษ

พุทธศักราช ๒๔๗๖

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า เนื่องจากมีการกบฏและจลาจลเกิดขึ้น เป็นการสมควรที่จะต้องตั้งศาลพิเศษขึ้นพิจารณาพิพากษาคดีในการนี้

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลพิเศษ พุทธศักราช ๒๔๗๖”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาพระราชกำหนดกฎหมาย และกฎข้อบังคับอื่น ๆ ที่มีความขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บทพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ให้ตั้งศาลพิเศษขึ้นศาลหนึ่ง มีอำนาจพิจารณาพิพากษาบรรดาคดีที่เกี่ยวกับการกบฏและจลาจลครั้งนี้ไม่ว่าผู้ต้องหาจะเป็นพลเรือนหรือทหารมียศหรือฐานันดรศักดิ์ชั้นใด ๆ ก็ดี

ส่วนบุคคลในบังคับต่างประเทศที่ต้องพิจารณาตามสัญญาทางพระราชไมตรี ให้แยกพิจารณาในศาลซึ่งมีอำนาจตามสัญญาทางพระราชไมตรีเป็นสิทธิเฉพาะตัวไป

มาตรา ๕ องค์คณะของศาลพิเศษนี้ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งนายกับกรรมการอื่นอีกอย่างน้อย ๔ นาย

วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๔๗๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๐ หน้า ๖๒๖

มาตรา ๖ ให้มีอัยการ กับ เจ้าหน้าที่ประจำศาล ตามสมควร

มาตรา ๗ ศาลพิเศษ นี้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีได้
ทุกบทกฎหมาย และให้นำวิธีพิจารณาคดีอาชญากรรมมาใช้โดย
อนุโลม

มาตรา ๘ คำพิพากษาของศาลพิเศษนี้ เป็นเด็ดขาด
บังคับคดีได้ทันที ไม่มีอุทธรณ์ฎีกา

มาตรา ๙ ถ้ามีปัญหาขึ้นในเรื่องอำนาจศาล ให้ศาล
พิเศษนี้เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดปัญหานั้น

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้เป็นผู้มี
อำนาจตั้งประธานและกรรมการ อัยการกับเจ้าหน้าที่ประจำ
ศาลตามสมควร

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๖
เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี